

V Nových Zámkoch, 30.9.1982.

Váž. súdr.

Prezident Československej socialistickej
republiky Dr. Gustáv H U S Á K

P R A H A

Vážený súdruh prezident !

Som matka Ľudmily Cervanovej, ktorá bola dňa 9.7.1976 v Bratislave unesená, znásilnená a zavraždená. Dňa 22.9.1982 bol nad páchatelmi na Krajskom súde v Bratislave vyneseny rozsudok, ktorý v hĺbke duše cítim, že sa nerovná výške spáchaného zločinu. Že ide o nebezpečných gangstrov a synikov, u ktorých nie je žiadna nádej na nápravu, to vrahovia dokázali svojim chovaním sa počas celého vyšetrovacieho obdobia, na súdnom pojednávaní a takto ich hodnotili aj znalci svetovej úrovne.

Predseda senátu dr. Bilčík pri vynesení ^{rozsvetl} povedal, že štyria z páchatelov spĺňajú všetky podmienky na trest smrti a predseda sa všetkým ponechalo právo na život. Vrahovia boli a ak im dovoľíte žiť, aj budú nebezpečím celej našej spoločnosti. Veď keď sa im moja dcéra dostala do rúk dosiahli už takého stupňa zvrhlosti, že zavraždiť jedno slabé slušné dievčatko im nerobilo ťažkosti. A rovnako by boli schopní bez mihnutia oka odstrániť z cesty aj desiatich pre záchranu svojho zvrhého života. Dali si predseda sľub, že kto tento prípad vyzradí, vyvraždí mu celú rodinu. Ako živý príklad je Zimáková, ktorá v dvoch prípadoch unikla smrti.

Tri dni po usmrtení mojej Ľudky niektorá stanica Slobodnej európy hlásila, že v Bratislave uniesli jeden Arab a Juhoslovan študentku. Vláda ČSSR však v tejto veci nič nepodniká, lebo nechce mať doťahovačky s Veľvyslanectvami. Tento oznam bol zachytený v Prahe u známej rodiny. Na západ sa mohol dostať len zo strany vrahov, ktorí s nimi majú už pred spáchaným zločinom dôverné styky. Dvaja z vrahov pred zatknutím chceli újsť na Západ a nerobilo im ťažkosti ani len cestovné doklady si na počkanie vybaviť. Neboja sa vyhrážať so Západom ani na pojednávaní a to tak, že keď budú odsúdení, bude naša republika nimi kritizovaná. Podľa tohto všetkého usudzujem, že na Západe majú veľké zásluhy, keď odtiaľ očakávajú morálnu podporu.

Čo sa týka príslušníkov rodín vrahov, počas celého pojednávania sa chovali primerane k chovaniu sa svojich

synov. Matka Dúbravického, Andrašíkova matka a sestra, Čermanova matka, manželka a švagor dr. Klesken i ostatní cez prestávky robili okrem iných vulgárnych poznámok aj napríklad také: znalcov len nakopať do . . . ., však uvidia na Najvyššom súde, Andrašíková s radosťou dieťaťa chcela vidieť fotografiu mojej zavraždenej Ludky. Keď dr. Bilčík vyniesol rozsudky, matka Dúbravického sa smiala. Tieto celé rodiny sú presýtené blahobytom. Na tomto strašnom spáchanom zločine sa len zabávali. Z Krajského súdu v Bratislave viem, že sa rodiny vrahov pohrozili dokonca atentátom v prípade, že ich synáčkovia budú odsúdení na trest smrti.

Vychovali svoje deti v blahobyte, ktoré nadobudli z bolesti iných, zo štátneho majetku podkrajovali čo sa len dalo, svoje pozície si rovnako vybudovali na štátne útraty. A v tom cítia svoju silu. Z takto nadobudnutých materiálnych základní chcú teraz vykúpiť svojich vrahov.

Andrašíkov otec sa chodí vyhrážať svedkom, že keď budú svedčiť, nájdu ich aj na konci sveta. Aj iné rodiny podnikajú podobné kroky. Za mnou prišli už vo februári t.r. traja z rodín páchatelov. Hovorili mi, že Nitra je jedna mafia. Dalej mi žena hovorila akých pevných ochráncov majú páchatelia počnúc od OV KSS, KV, UV, u vlády SSR až po samého prezidenta republiky. Smrť ako už vtedy tvrdila dostane maximálne jeden z páchatelov a ostatným sa väčšina trestu odpustí a keď sa vrátia domov, pomstia sa všetkým. Hovorila, že zverejniť mená páchatelov v tlači dal zákaz sám prezident. Dali mi na vedomie, že táto mafia je tak silná, že sa jej podriaďuje aj naša vláda. Vtedy som bola presvedčená, že ma prišli len strašiť.

Vážený súdržný prezident, nechcem nikoho uraziť a nikomu ublížiť, ale slová tejto ženy sa zatiaľ do písmenka splnili. Vrahovia majú podľa vyneseného rozsudku na KS žiť a naša tlač zatiaľ mlčí. Mám si naozaj myslieť, že na jednej strane ide len o jedno zavraždené dievčatko, ktoré spoločnosti nechýba a na strane druhej sa berie ohľad na vrahov a ich rodiny ?

Čo by robili tieto rodiny aj keď podľa všetkého výchove mojej drahej Ludky sa rovnať nemôžu, keby ich dcéru takáto skupina vrahov uniesla ako to urobili s mojim dievčatkom? Zavliekla ju do ich brachu. Vozmali ju do prestred miestnosti, obklopili ju, vysmievali sa jej morálke, hanobili ju, Dúbravický ju bije. Bráni sa so všetkými silami, kedy ju šiesti zločinci krotia tak, že jej surovo rúčky do zadu zväzujú, alkohol do nej nalievajú, ústôčkajú zväzujú, surovo z nej šaty strhávajú a znásilňujú tak, že si ju jeden druhému pridŕžiavajú. Potom Dúbravický rozhodne, že nesmie žiť. Brázda určí miesto likvidácie a los určí, kto ju navždy humánne umlčí. Keby los tak určil, bol by moje drahé dievčatko chladnokrvne usmrtil ktorýkoľvek z nich. Nenašiel sa ani jeden z toľkých, čo by bol prejavil trochu súcitu aspon pre záchranu jej drahého života. Nemala pre nich žiadnu hodnotu ani ako človek, ani ako jemná žena. Dúbravický hneď navrhoval umlčať rovnakým spôsobom aj Zimákovú, ale za tú sa zaručil Brázda.

Brázda už začiatkom roku 1977 za ublíženie na tele s trvalými následkami bol súdne trestaný a Dúbravický v roku 1977 a v druhom prípade r.1979. S Kocúrom sa v júni 1976, teda mesiac pred zavraždením mojej Ľudky manželka zošobášila a v roku 1978 sa pre jeho brutálne zaobchádzanie s nou a za vyhrážanie, že ju zaškrtil, sa rozviedla. Mala teda šťastie, lebo by mu iste nebolo robilo ťažkosti umlčať aj ju.

Za to, že páchatelia od r. 1976 nemali možnosť nikoho usmrtiť len preto, že im pracovníci kriminálky boli sústavne v päťach, im senát Krajského súdu v Bratislave tieto roky hodnotil ako za polepšovania sa. Dokonca predseda senátu s.dr.Bilčík v záverečnej reči hodnotil tento strašný trestný čin - usmrtenie mojej dcéry za nie celkom nehumánny. Naznačil aj to, že páchatelia pri znásilňovaní neboli dostatočne aktívni. Teda matka Dúbravického mala dôvod k smiechu. Každý /okrem rodín obžalovaných/ kto tieto slová počul je zhrozený. Veď páchatelia spáchali na mojej dcére všetko zverstvo až po jej usmrtenie. Kocúr je sprostý trestu smrti len preto, lebo nie je ako dr.Bilčík povedal dostatočne dokázané, že bezvládnou Ľudku hodenu na zem pri prameni v Kráľovej pri Senci pred utopením ešte znásilnil. Keďže len dvaja z obžalovaných tento fakt potvrdzujú, daruje sa Kocúrovi život len preto, že slušných ľudí skupina, ktorá išla moju dcéru usmrtiť so sebou nebrala? Sám sa s jeho morálkou, charakterom a cynizmom priznávať nebude. Našli sa teda dôvody, ktoré zmenili splnené podmienky na trest smrti, na tresty života.

Vážený súdruh prezident, považujeme za kruté od Života to, že nás donúti ho raz spoznať a rovnako či už pre chorobu, alebo starobu ho raz zanechať. Viem, že mi moje drahé dievčatko už nikto nevráti, ale má byť zneučtené dvakrát? Raz musela pocítiť zverské zneučtenie a strach zo smrti len preto, že naša spoločnosť umožnila rodinám vychovať vrahov a za to, že bola slušná. Druhýkrát má byť zneučtená jej slušnosť tým, že gangstri, ktorí sú schopní kedykoľvek zavraždiť a s rodinami rozvrátiť aj celú našu republiku, majú byť sprostí aspon strachu zo smrti? Veď to, čo oni spôsobili pred smrťou mojej dcéry, to s nimi nikto robiť nemôže.

Ktorý z trestných činov spáchaných na mojej dcére sa v našej socialistickej spoločnosti môže nazvať humánnym? A vrahovia zo súdnej siene odchádzali so vstýčenou hlavou, veď im ich príbuzní ako aj celej verejnosti dali na vedomie, že otec Dúbravického je v úzkom priateľskom styku s predsedom vlády SSR s.Colotkom a otec Andrašika rozširuje, že Ste blízkymi priateľmi ešte z vojnového obdobia, kedy Ste spolu bojovali. Ako je rozšírené v celom Západoslovenskom kraji, záchrana je istá. Životy im zatiaľ uchránili a ostatné si vydoberú už nebude ťažké.

Vážený súdruh prezident, nedovoľte vrahom uniknúť, nech majú zázemie akékoľvek silné. Pre nich moja dcéra nemala absolútne žiadnu hodnotu rovnako, ako aj pre ich rodiny slušný človek nie je človekom. Vyvráťte prosím verejnosti tvrdenie rodín páchatelov a dovoľte zverejniť ich mená, spôsob ako s mojou Ľudkou zaobchádzali až po jej usmrtenie. Dovoľte zverejniť proces na Najvyššom súde SSR a dovoľte zavolať na pomoc všetky matky /okrem matiek zo strany vrahov/ našej vlasti a oni rozhodnú určite spravodlivo.

Zo všetkých strán počúvam rozhorčenie verejnosti na vynesenými nízkymi trestami, nech teda štyria z páchatelov, ktorí spĺňajú všetky podmienky na trest smrti, aby ich aj dostali a ďalšie dva tresty zvýšiť, veď by bol aj z tých ktorýkoľvek moje dieťa usmrtil tak, ako spáchal aj ostatnú im dokázanú trestnú činnosť. V každom meste sa nájde niekoľko rodín podobného typu, nech im tento prípad neslúži za kladný príklad.

Vážený súdruh prezident, moja drahá Ľudka bola hlboko morálne založená, jemná, maximálne uvedomelá, ktorá skutočne nepoznala zlo, lebo sama nikomu nikdy neublížila. Mala veľmi rada život, bola členkou folklorneho súboru Dargov v Košiciach. Ako športový referent pri fakultnom výbore SZM usporadúvala športové podujatia a pod. Vedela už vtedy spoločnosti dávať, ale žiť na úkor nej by nikdy nebola chcela a ani dokázala. Keď sa rozhodla študovať na lekárskej fakulte mi povedala: nemysli si mamička, že pre vrecká idem študovať medicínu. Ja ich nepotrebujem. Chcem svedomite liečiť chorých a nič viac. Dňa 2.7.1976 na otázku, či sa jej chce po tak ťažkom roku štúdia ísť na brigádu povedala, že z morálneho hľadiska ísť musí. O týždeň ju gangstri uniesli, znásilnili a zavraždili. Naše dievčatko sme každý piatok netrpezlivo čakali domov, všetci sme pre nu niečo pripravovali, jej sestra ju vonku pred domom netrpezlivo vyčkávala. Pred spánkom som mojim dievčatkám vlásky pohladila. Celý svoj život som im venovala, ten najhlbší cit a úctu ku každému do nich vstepovala, veď sama som v duchu denne ešte aj spoločnosti účty skladala a to tak, že som sa kontrolovala, či som za svoju plácu odvieďla prácu dostatočnej kvality a kvantítu.

Vrahovia vzali život mojej drahej dcéry, zničili celý môj život, život druhej dcéry a celej našej rodiny. Teda nezničili len jeden mladý a krásny život. Ľudka chcela študovať a doštudovať, odvádzať spoločnosti svedomitú prácu, mať deti a žiť šťastne. Jej vrahovia sa teraz ohánajú svojimi rodinami, rodičia tým, že keď vraždili, boli ešte mladí. Moja dcéra bola tiež mladá a krásna. Vedeli čo spáchali, teda si rodiny zakladajú nemali. Okrem toho ich manželky vedeli koho si berú, veď sa v roku 1976 už všetci dobre poznali. Súdiac podľa ich chovania sa počas celého procesu, nebude robiť ani jednej problém zariadiť si život zase podľa vlastnej chuti. A akú výchovu by vrahovia svojim deťom v ich zvrhlosti vedeli poskytnúť, takú od svojich matiek určite dostanú. Veď Čermanova manželka s dieťaťom a s druhým vysoko gravidná vedela, prečo chce s manželom opustiť našu republiku keď ich od hraničného prechodu vrátili.

Spomínam si na nedávny brnenský prípad, kedy matka troch detí v hroznom zúfalom stave zabila svojho manžela, ktorý ich neludsky týral. Nebol to zločin organizovaný, premyslený, nikoho násilne neuniesla a ani neznásilnovala. Bola odsúdená na 11-ročný bezpodmienečný trest. V tomto prípade nebol braný ohľad na 3 maloleté deti.

Vážený súdruh prezident verím, že môjmu listu venujete trochu pozornosti, zamyslite sa nad ním a správne ma pochopíte.

Ďakujem

Červanová Margaréta
Štúrova 9 - 940 01 Nové Zámky

Červanová Margaréta

PODACÍ LÍSTOK

Odosielateľ vyplní hrubo orámovanú časť

Odosielateľ: Cervanová Marg.

Štúrova 9

940 01 Nové Zámky

Adresát: Prezident ČSSR

s. Dr. Gustáv Husák

Praha

Cena Kčs	Dobierka Kčs	h	Hmotnosť		Poplatok	
			g	Kčs	h	

Druh zásielky

Podacie číslo

251

Poznámka

